

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 485

гр. Ловеч, 28.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ИВАНИЧКА
 КОНСТАНТИНОВА
 ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500276 по описа за 2022 година за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.274,във вр.с чл.413 и чл.78 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от „Йеттел България“ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.*****,чрез адв.С.М.-САК, служебен адрес в гр*****, срещу Разпореждане №536/27.05.2022г.,пост.по ч.гр.д.№250/2022г. по описа на РС-Луковит. Обжалва съдебния акт в частта,с която е отхвърлено искането му за присъждане на разноски за заплатен адвокатски хонорар в размер на 300лв. Не се съгласява с извода на районния съд,че представеният договор за правна защита и съдействие не удостоверява реалното плащане на уговореното възнаграждение. Възразява,че договорът е действителен, породил е правните си последици и обвързва страните по него. Уговорено е,че плащането се извършва към момента на сключване на договора, при което последният представлява разписка-документ за реално плащане на уговореното адвокатско възнаграждение. Не се съгласява с извода на съда за изискване, като релевантен към плащането, на фактурата, която са договорили да се издаде. Счита,че съдът е имал възможност да даде допълнителни указания по реда на чл.101,ал.1 от ГПК,във вр.с чл.411,ал.2,т.2 от ГПК за представянето ѝ. Представя издадената фактура с №123/16.05.2022г.,която е осчетоводена и от двете страни.

Моли да се отмени разпореждането в обжалваната част и се присъди адвокатският хонорар.

Въззивният състав,като съобрази изложеното в частната жалба и доказателствата по ч.гр.д.№250/2022.по описа на РС-Луковит, намира за установено следното:

По допустимостта.

Частната жалба е подадена своевременно. Жалбоподателят е уведомен за атакувания съдебен акт на 06.06.2022г.,а частната жалба е подадена на 10.06.2022г.-т.е.в рамките на едноседмичния срок. Подадена е от легитимирана да атакува съдебния акт страна,поради което съдът приема,че е допустима.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

На 26.05.2022г. от „Йетел България“ЕАД с ЕИК *****,чрез пълномощник адв.Сийка Меринкова-САК, е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, срещу ИЗ. АЛБ. М. от с.Ъглен, Ловешка област,пред РС-Луковит. Образувано е ч.гр.д.№250/2022г.по описа на съда. Предмет са вземания по договор за мобилни услуги с предпочетен номер 359890420750 от 01.08.2019г., в общ размер на 813.08лв.,от която 110.48лв.-задължения от предходни периоди и 702.6лв.-неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по Договор с предпочетен номер 35989467970/09.09.2017г. Задълженията са обединени във Фактура №7298422136/25.12.2019г. за клиентски номер 006350745. Твърди,че длъжникът не е изпълнила задълженията си по договорите,поради което са прекратени едностранно от „Йетел България“ЕАД. Като последица от установеното неизпълнение от преди(в размер на 110.48лв.), дружеството е начислил неустойки в общ размер на 702.6лв.,разпределени в отделните договори за мобилни услуги. Заявителят е уточнил размера на претенциите и как са формирани.

Към заявлението са приложени Договор за мобилни услуги от 01.08.2019г., Приложение към ценова листа,Договор за мобилни услуги от 22.04.2019г., Приложение към него от 22.04.2019г.,съставени от оператора фактури,за установяване на вземанията,Справка за текущо потребление,Общи условия на „Теленор България“ЕАД за взаимоотношения на електронни съобщителни услуги. Приложено е копие от Договор за правна помощ от 16.05.2022г.между „Йетел България“ЕАД и адв.С.Маринкова,с предмет предоставяне на правна помощ по изготвяне и подписване на заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ИЗ. АЛБ. М. и процесуално представителство по заповедното производство. В т.2.1 е вписано, че се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 300лв., а в т.4.1- че плащането е извършено при подписване на договора в брой.

Съдът е уважил заявлението в частта за вземанията,основани на договорите за мобилни услуги,но е отхвърлил претенцията за присъждане на адвокатския хонорар от 300лв. Приел,че не е обосновано реалното плащане на хонорара,с оглед липсата на реквизити на договора за правна защита и съдействие съгласно ЗСч. и на уговорената фактура.

Окръжен съд Ловеч споделя приетото от РС-Луковит.

Съставът, като съобрази обстоятелството, че упълномощеният представител на

заявителя-адвокат, е данъчно задължено лице, намира, че за обосноваване на реално извършен разход, освен правилата на чл.78 от ГПК, са приложими и специалните изисквания на ЗДДФЛ, съотв.ЗСч. Както пред заявителя- „Йеттел България“ЕАД, така и пред пълномощника му- адв.С.М.-с оглед упражняваната от нея дейност, стои изискването за документална обоснованост на извършваната дейност. Направените разходи, съответно приход следва да са счетоводно отразени. Съгласно чл.9,ал.2 от ЗДДФЛ адвокатът има задължение да документира получените доходи,като издава документ,който да отговаря на изискванията на чл.6,ал.1 от ЗСч. След като договорът за правна защита и съдействие има характер на разписка, то спрямо него са поставени и изискванията на чл.6,ал.1 от ЗСч. В случая липсва основен реквизит-номер и серия на договора за правна защита и съдействие, чрез които да се идентифицира и отчете извършената стопанска операция. При уговорения начин на плащане-в брой и размера на сумата не може да се приложи и нормата на чл.6,ал.5 от ЗСч. и приеме за оправдано отстъпление от горното изискване. Касае се за изпълнение на счетоводни стандарти за удостоверяване на реално полученото плащане от данъчно задължени лица. След като се твърди, че такъв разход/приход е направен,той следва да е доказан с приложимите за плащането реквизити,съгл. ЗСч. В този смисъл е прието и в ТРеш. №6/06.11.2013г.,пост.по т.д.№6/2012г.на ОСГТК на ВКС, в т.1, където е изложено,че договорът за правна помощ може да служи за разписка за извършеното плащане,с изключение на случаите,когато по силата на нормативен акт е указан специален начин на плащане. Както се посочи по горе -в нормата на чл.9,ал.2 от ЗДДФЛ за адвоката е поставено допълнително изискване за удостоверяване на извършеното в негова полза плащане. Изпълнението на реквизитите за валидност на документа обуславя и доказателствената му сила и конкретно заявлението за реално извършен разход, което тук не е обосновано по надлежен начин.

Представянето на фактурата едва пред въззивната инстанция е несвоевременно и преклудирано.

По изложените съображения съставът намира,че правилно РС-Луковит е отказал да уважи претенцията за адвокатски хонорар и е отхвърлил заявлението в тази част. Разпореждане №536/27.05.2022г.,пост.по ч.гр.д. №250/2022г. на РС-Луковит, следва да се потвърди в обжалваната част.

По изложените съображения и на основание чл.274,във вр.с чл.78 от ГПК, Окръжен съд-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №536/27.05.2022г.,постановено по ч.гр.д. №250/2022г. на РС-Луковит ,в частта,с която е отхвърлено искането за присъждане на разноси за адвокатски хонорар в размер на 300 лв.,като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____